

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Ἐν ἡλικίᾳ 93 ἐτῶν ἀπεβίωσεν ἐσχάτως ὁ γερμανὸς ἀρχαιολόγος Φορράμμερ, καθηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Κιέλου. Ὁ Φορράμμερ ἀπὸ τοῦ 1830 ἐπεχείρησε πλέον ἢ ἅπαξ περιηγήσεις εἰς τὴν Ἑλλάδα, Μικρὰν Ἀσίαν καὶ Αἴγυπτον. Τὸ πρῶτον αὐτοῦ σπουδαῖον πόνημα εἶνε τὰ «Ἑλληνικά» (1837) περιέχοντα πολυτίμους διατριβὰς περὶ τῆς τοπογραφίας τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐπιθλαστίων μικρασιατικῶν πόλεων. Κατόπιν ἐξέδωκε τὴν *Τοπογραφίαν τῶν Ἀθηνῶν*, τὴν *Περιγραφήν τοῦ Τρωϊκοῦ πεδίου*, τὴν *Τοπογραφίαν τῶν Ἑπταπόλων Θηβῶν καὶ τῆν Ἀλκυονίαν*. Ὁ Φορράμμερ εἶγε παραδόξως ἀρχαιολογικὰ καὶ μυθολογικὰ ἰδέας, ἐπιειρήθη δὲ νάποδειξῆ ὅτι βᾶσις καὶ ρίζα τῆς ἐλληνικῆς μυθολογίας εἶνε τὸ ὕδωρ, ὑπὸ τὰς διαφορὰς αὐτοῦ ἐκφράσεις. Ἐν τῷ συγγράμματι τοῦ Ἀχιλλεύς ἰσχυρίζεται ὅτι ὅλον τῆς Διᾶδος τὸ περιεχόμενον εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον περιγραφή τοῦ χειμερινοῦ ἁγώνος τῶν στοιχείων ἐν τῷ Τρωϊκῷ πεδίῳ. Τὸ τελευταῖον τοῦ ἔργου (1891) ἐπιγράφεται «Προλεγόμενα εἰς τὴν Μυθολογίαν ὡς ἐπιστήμη». Ὁ Φορράμμερ διετέλεσε μέλος τῆς πρωσσικῆς καὶ κατόπιν τῆς γερμανικῆς Βουλῆς, ἀπὸ δὲ τοῦ 1874 ἀντιπρόσωπος τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Κιέλου ἐν τῇ Ἄνω Βουλῇ τῆς Πρωσσίας.

— Ὁ Παῦλος Βουρζέ, διατριβῶν ἤδη ἐν Ἀμερικῇ, ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν *Forum* σπουδαίωτον ἄρθρον περὶ τῆς ἠθικῆς ἐξελίξεως τῆς συγχρόνου γαλλικῆς φιλολογίας. Ἐν αὐτῷ παρατηρεῖ ὅτι τὸ μυθιστόρημα ἀναλύει σήμερον ψυχολογικὰ ζητήματα, ἡ λυρική ποίησις βαδίζει πρὸς τὸν συμβολισμὸν, τὸ θέατρον αἰσθάνεται τὴν ἐπίδρασιν τοῦ νορδηγικοῦ δράματος, ἡ δὲ κριτικὴ στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἐπιστήμης. Τὸ συμπέρασμα τοῦ γάλλου μυθιστοριογράφου καὶ κριτικοῦ εἶνε ὅτι ἡ νεώτερα κοινωνία ἠθικῶς προοδεύει καὶ ὅτι τῆς τελευταίας δεκαετίας ἡ φιλολογία, ἡ ὁποία τῆς προόδου ταύτης εἶνε ἔκφανσις, εἶνε ἠθικωτέρα ἀπὸ τὴν φιλολογίαν τοῦ προῖκου παρελθόντος.

— Ἐπαινεῖται πολὺ τὸ μυθιστόρημα τῆς Κας Μαργαρίτας Παραδόσκα, ἐσχάτως ἐκδοθὲν ἐν Παρισίοις καὶ ἐπιγραφόμενον *Le mariage du fils Grandsire*. Ὁ Μιχαὴλ Γρανσιέρ ἀγαπᾷ τὴν Καικιλίαν μετὰ τῆς ὁποίας συναντηρᾷ παιδιόθεν καὶ ἀνταγαπᾷ ὑπ' αὐτῆς. Ἄλλ' ἕνεκα κοινωνικῶν λόγων ἐκείνη ἀποφασίζει νὰ νυμφεῖθῃ ἀντ' αὐτοῦ ἕνα ἄλλον, ἐκ τῶν συνήθων νέων τῆς ἐποχῆς, ἄνευ χαρακτήρος καὶ καρδίας. γίνεται δὲ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δυστυχῆς καὶ ἀναγνωρίζει τὸν λόγον, διὰ τὸν ὁποῖον ἔγεινεν. Ἡ ὑπόθεσις εἶνε ἄπλουσάτη καὶ κοινή. Ἄλλ' ἐπαινεῖται τὸ ἔργον ὡς πιστὴ ἡθογραφία τοῦ βίου τῆς Αἰλλης, ἔνθα ὑπόκειται ἡ σκηνὴ τοῦ μικροῦ ἐπαρχιακοῦ δράματος.

— Ἐκ τοῦ Καταστήματος Δελαγκράβ, ἐν Παρισίοις ὁ Ἰωσήφ Ρεϊνὰ ἐξέδωκε βιβλίον ἐπιγραφόμενον «Ἡ Γαλλικὴ εὐφραδία ἀπὸ τῆς Ἐπανστασεως μέχρι τῶν ἡμερῶν μας». Εἶνε συλλογὴ διαφορῶν οἰστορικῶν τεμαχίων, κατατεταγμένων οὕτως ὥστε νὰ δεικνύεται ἡ βαθμιαία πρόοδος τοῦ εἶδους τούτου τοῦ λόγου ἀπὸ ἐκατὸν ἐτῶν. Τῆς συλλογῆς προτάσσεται ἐμβριθὴς πρόλογος ὑπὸ τοῦ συγγραφέως.

— Ἡ 5 Φεβρουαρίου (ἔ. ν.) ὠρίσθη ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας διὰ τὴν ἐπίσημον ὑπόδοχὴν τοῦ νέου Ἀκαδημαϊκοῦ Φερδινάνδου Βρουνιετιέρ. Τὴν δὲ 22 Φεβρουαρίου θὰ γίνῃ ἐκλογὴ πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν

ἀποθανόντων ἀκαδημαϊκῶν Ταῖν καὶ Μαζαδ. Διὰ τὴν ἔδραν τοῦ Ταῖν ὁ Ἐρρίκος Οὔσσαϊ ἔχει τὰς μεγαλύτερας πιθανότητας ἐπιτυχίας· οἱ φίλοι δὲ τοῦ Ζολᾶ θὰ ἐνεργήσουν πολὺ καὶ ἐλπίζουν νὰ καταλάβῃ αὐτὸς τὴν ἔδραν τοῦ Μαζαδ.

— Ἐγένετο τὸ ἐτήσιον συμπόσιον τῶν «Παρισίων τοῦ Παρισίου» ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ποιητοῦ Φραγκίσκου Κοππέ καὶ τὴν ἐπίτιμον τοῦ Αἰμιλίου Ζολᾶ. Ἠγέρθη ἐκ τούτου ζήτημα ἂν ὁ τελευταῖος εἶνε γνήσιος Παρισινός, διότι ἐπίστευετο κοινῶς ὅτι ἐγεννήθη εἰς τὸ Αἰξ. Ἀλλὰ τὸ ἔλυσεν ὁ ἴδιος, σπεύσας νὰ δηλώσῃ ὅτι ἐγεννήθη ἐν Παρισίοις τῇ 2 Ἀπριλίου 1840, ἐν τῇ συνοικίᾳ Μοντμάρτης, εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 10 οἰκίαν τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Ἰωσήφ.

— Ἐν Παρισίοις ἐγένετο κατ' αὐτὰς πολὺς λόγος περὶ τοῦ Φιλιοῦ, τοῦ κ. Ψυχάρη. Ἡ Ἀστραπὴ καὶ ἡ Γαλιάνης ἐδημοσίευσαν συνέντευξιν μετὰ τοῦ συγγραφέως περὶ τοῦ ἀναγνώσματος του.

— Ἀπέθανεν ἐξ ἀποπληξίας ἡ χήρα τοῦ διαστήμου ἄγγλου μυθιστοριογράφου Thackeray.

— Γερμανικὴν μετάφρασιν τοῦ ἐν τῇ Ἑστία δημοσιευθέντος διηγήματος τοῦ κ. Δ. Βικέλα «Διατὶ ἔμεινα δικηγόρος» ὑπὸ Malwida von Meysenburg ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως ἡ Wiener Literatur Zeitung.

Ἐπιστημονικά

Ὁ γνωστὸς φυσικὸς I. Dewar ὑπελόγησεν ἐσχάτως τὴν θερμοκρασίαν τοῦ μεταξὺ τῶν οὐρανίων σωμάτων διαστήματος, τοῦ συνήθως λεγομένου κενοῦ, εἰς -274°. Εἶνε τὸ ἀπόλυτον μηδέν, ὅπου ἐξαφανίζονται πλέον οἱ χημικαὶ καὶ ἀλλοιοῦνται οἱ φυσικοὶ χαρακτῆρες τῶν σωμάτων.

— Ἐν τῷ κοιμητηρίῳ τῆς Μοντμάρτης ἐν Παρισίοις ἐπερατώθη ὁ τάφος τοῦ μουσικοῦ Δελίβ, ἀνεγερθεὶς παρὰ τοὺς τάφους τοῦ Μασσέ καὶ τοῦ Μυρζέ. Ἀποτελεῖται ἀπὸ στήλην λιθίνην πέντε μέτρων ὕψους. Εἰς τὴν βᾶσιν εἰκονίζεται λύρα μὲ γορδὰς θραυσμένας ἐσπαρμένη διὰ ρόδων, λειριῶν καὶ φύλλων μουσικῆς ἀναμῆς, ἐφ' ἑνὸς τῶν ὁποίων ἀναγινώσκειται ἡ περίφημος φράσις τῆς Λακμέ:

«Tu m'as donné le plus doux rêve!»

Ἐνθεν καὶ ἔνθεν ἐπὶ τῶν δύο πλευρῶν εἶνε ἀναγεγραμμένοι οἱ τίτλοι τῶν κυριωτέρων ἔργων τοῦ μουσικοῦ καὶ ἐπὶ τῆς προσθήκας:

Λέο Delibes

1836—1891.

Τέλος ἐπὶ τῆς προμετωπίδος, ἐστεμμένον δι' ἀνθέων καὶ κλάδων κυπαρίσσου ὑπάρχει μετὰλλιον μαρμαρίνον μὲ θαυμασίαν προτομὴν τοῦ Δελίβ, ἔργον τοῦ γλύπτου Σαπλέν. Τὸ ὅλον μνημεῖον ἐσχεδιάσθη ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Ζιρέτ.

Μουσικά

Ἐν βαθεῖ γήρατι ἀπεβίωσεν ὁ δόκιμος βιενναῖος μουσουργὸς Ρανδχάρτιγγερ, ὁ πρὸ πεντηκονταετίας καὶ πλέον μετενεγκὼν εἰς τετράφωνον ἁρμονίαν τὰς ὑπὸ τοῦ μακαρίτου μουσικοδιδασκάλου Χαβιαρᾶ εἰς εὐρωπαϊκὴν γραμμὴν τονισθεῖσας μελωδίας τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων.

Θαυτικά

Πυρκαϊὰ ἐκτραγεῖσα τὴν ἐσπέραν τῆς 6 Ἰανουαρίου (ἔ. ν.) ἐν Παρισίοις εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ Θεάτρου τοῦ Μελοδράματος, κατέστρεψε τὰς σκηνογραφίας καὶ τοὺς σκηνοκῶν διακόσμους τριακοντάδος ἔργων. Ἡ ζημίαι ἀνέρχεται εἰς ἕν καὶ ἡμισὶ ἑκατομμύριον δραχμῶν.

— Ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Παρισίνοῦ Μελοδράματος ἐπαίχθη διὰ πρώτην φοράν ἐν Παρισίοις, ἡ *Γιβερνολίνα*, ἔργον τοῦ μουσικοῦ Σαβριέ ἐπὶ στίχων τοῦ Μκνδές. Ἡ μουσικὴ δὲν κρίνεται ἀνταξία τοῦ συνθέτου τῆς πρωτοτυπωτάτης *Espana*· ἐντούτοις τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον διαφοροτρόπως κρίνουν αἱ παρισινὰ ἐφημερίδες, ἐπαίχθη λίαν ἐπιτυχῶς ἐν Βρυξέλλαις τὸ πρῶτον τῷ 1886 καὶ κατόπιν ἐν Καρλσρούη, Λυὼν καὶ Μονάχῳ.